

Chương 6

Bắt Đầu Muốn Chiếm Hữu Riêng

Sáng sớm hôm sau hai người khởi hành về thành phố C

Ngồi trong xe Y Tịnh lén đưa mắt nhìn người đàn ông bên cạnh. Lúc sáng cô thức dậy phát hiện mình nằm trong lòng của Trình Viện mà anh vẫn ngủ say.. Cảm giác lạ lẫm, da kề da hơi thở như hòa làm một.

Làm Y Tịnh mặt đỏ cho đến tận bây giờ..

Cảm giác đó thật ám áp làm sao..

Trình Viện đưa mắt quan sát qua kính như vẽ thất thần của cô gái nhỏ, từ lúc lên xe đến giờ cô hết đỏ mặt lại thất thần.. Trình Viện không phải ngu ngốc nhưng anh cảm giác là vì anh, suy nghĩ đấy làm anh có chút vui vẻ..

Khi xe vào cổng, Trình Phu nhân đã đứng đợi sẵn khi gặp Y Tịnh bước vào bà cười đến rạng rỡ..

- ” Về rồi...về rồi “

- ” Mẹ “

Y Tịnh mỉm cười nhìn Phúc Nhã.. lúc này Trình Viện đang đi vào, mà làm gì không ai thấy anh thì phải.

Phúc Nhã nắm tay dắt Y Tịnh vào trong, có điều Trình Viện cũng không để tâm chỉ là anh bước đến kéo tay Y Tịnh..

Phúc Nhã cau mày nhìn con trai, bà có chút khó hiểu..

- ” Con làm sao thế? “

Nó lại giờ chứng cái gì..?

Một bên tay bị Phúc Nhã cầm lấy.. Tay còn lại đã bị Trình Viện kéo lại.. Y Tịnh cũng ngỡ ngác nhìn anh...

Trình Viện mặt tỉnh bơ hờ hững trả lời..

- ” Con chỉ đưa Y Tịnh đến chào ba mẹ. Bây giờ chúng con phải về..”

- ” Cái thằng này.Y Tĩnh nó đi đường xa đã mệt ở lại đây nghỉ một đêm mai hãy tính.”

Trình Phu nhân nào chịu..

- ” Để hai đứa về đi..”

Mọi người điều hướng lên cầu thang..Trình Nghiêm thông thả đi xuống về mặt uy nghiêm..

- ” Nhưng..”

- ” Cuối tuần lại đưa con bé về đây là được “

Trình Phu nhân vẫn chưa hiểu ý Tham Muu Trưởng nhà bà..Nhưng bị ông ngắt lời, hất mặt nhìn Trình Viện dạn dò..

Phúc Nhã lúc này như hiểu được ý tứ của chồng bà quay sang nhìn Y Tĩnh vỗ lấy tay cô..

- ” Nhà cửa mẹ cho người sang dọn sạch sẽ.

À! con chờ một chút mẹ cho người gói đồ ăn, hai đứa chỉ đem về hâm nóng lại ăn thôi.Không cần vất vả..”

- ” Dạ.Cám ơn mẹ “

Y Tĩnh ngoan ngoãn gật đầu..Lúc này Phúc Nhã quay sang Trình Viện

- ” Con không đến cơ quan à.Hay muốn đưa con bé về rồi để nó bơ vơ một mình..”

- ” Con nghỉ phép bù “

Cụp mắt nhìn cô gái nhỏ bên cạnh đang nhìn mình.Nghĩ lại việc bỏ mặt cô một tháng sau kết hôn.Trình Viện không được tự nhiên trả lời...

Nghe anh được nghỉ phép trong lòng Y Tĩnh như nở hoa..khuôn mặt cũng không giấu nổi vui vẻ, lại nhìn tay anh đang nắm lấy tay mình..Trình Viện cũng nhìn ánh mắt của cô nhưng anh không có ý buông ra...

Từ đêm hôm qua, trong lòng anh có khát vọng muốn ôm lấy cơ thể mềm mại này, thích nhìn mọi biểu cảm trên khuôn mặt nhỏ nhắn của cô.Thích chạm vào cô..Thích vuốt lấy mái tóc đen mượt của cô..

Cảm giác vô cùng mãnh liệt, không ngừng thôi thúc anh..Anh không biết nhưng anh lại rất thích cảm giác bên cạnh cô..Càng bộc lộ rõ khi anh muốn chiếm hữu cô rất mãnh mẽ còn muốn giang tay bảo vệ không muốn cô phải cực khổ..tủi nhục..Vì bây giờ cô là vợ anh, trách nhiệm cho cô cuộc sống tốt đẹp thuộc về anh...

Phúc Nhã đưa mắt nhìn Trình Khiêm..đến khi hai người trở về rồi, bà vẫn suy tư nhìn chồng..

- ” Anh nghĩ sao?”

Dĩ nhiên biết vợ hỏi gì..Trình Khiêm đặt một con chốt lên bàn cờ ..thong thả mỉm cười..

- ” Con cháu có phúc của con cháu,em đừng suy nghĩ nhiều.Huống hồ Y Tịnh là cô bé đáng được yêu thương “

Phúc Nhã cũng mỉm cười..dĩ nhiên con dâu bà chọn phải khác với các cô gái tầm thường khác chứ..

Về đến nhà, hai ngày nay dù sao cũng có tiếp xúc, tính cách cơ bản cũng hiểu nhau..

Y Tịnh biết Trình Viện thuộc loại người không thích nói nhiều..Mà cô vì ngại cũng rất kiệm lời, tuy không ai nói gì nhưng cũng rất hòa hợp...

Sau khi ăn cơm tối..Trình Viện lên phòng làm việc..Y Tịnh buồn chán chỉ còn biết xem tivi..

Đến khi mí mắt híp lại ngủ quên lúc nào không hay..Rồi thấy thân thể nhẹ tênh, như phiêu bồng trên mây..

Cô mơ màng mở mắt thấy mình đang được Trình Viện bế trên tay, Y Tịnh liên tỉnh cả ngủ...cô ngại ngừng nín lấy áo anh lấp bấp..

- ” Em..em...”

- ” Về phòng ngủ “

Anh cúi đầu nhìn cô vững vàng ôm lấy cô lên phòng..Rất nhẹ nhàng đặt cô xuống giường, kéo chăn qua cho cô..

- ” Ngủ ngon “

Hai mắt Y Tịnh mở to vẫn ngảng ngơ miệng chưa khép lại được...Trình Viện nói xong tắt đèn chừa lại đèn ngủ..Anh thì đi vào phòng tắm..

Qua một hồi nghe tiếng cửa phòng tắm mở ra, Y Tịnh nhắm tịt mặt thở cũng chẳng dám thở mạnh..

Đến khi bên giường lún xuống..Thân thể được bờ ngực ấm áp dính sát..Cả người cô rơi vào vòng ôm của anh..nhìn xuống cánh tay chắc khỏe của anh đặt ngay bụng mình..

Y Tịnh hoảng sợ..là anh ôm cô..cô cứ thế nằm im re người sau lưng cũng rất yên phận..cho đến khi không biết ai ngủ trước chỉ là im lặng nghe tiếng nhịp đập của trái tim mà nhẹ nhàng chìm vào giấc ngủ..

Mọi thứ từng chút, từng chút một tạo thành thói quen..Như bắt đầu từ vòng ôm mạnh mẽ này...

Mấy ngày liền như lời đã nói, Trình Viện không đến cơ quan mà ở nhà với Y Tịnh..Y Tịnh nấu ăn rất ngon, công việc của Trình Viện thường xuyên xuôi ngược ở bên ngoài muốn có bữa cơm gia đình hơi khó..

Nên khi được tận hưởng được biệt những món anh thích..Trình Viện rất tự nhiên đánh ba chén cơm liền, anh ăn rất ngon lành làm Y Tịnh cũng vui vẻ và thỏa mãn không thôi..

Cô phải gọi điện hỏi mẹ chồng sở thích của Trình Viện ra sao.Tỉ mỉ nấu ăn cho anh, thấy anh ăn ngon cô cảm thấy công sức bỏ ra vô cùng xứng đáng..

- ” Y Tịnh, anh ra ngoài gặp bạn.Em đừng chờ cửa “

Trình Viện từ trong phòng tắm đi ra, anh đã thay đồ, nhìn Y Tịnh đang đứng trước tủ..

Giờ này đã hơn bảy giờ tối rồi, Y Tịnh cũng không nghĩ gì nhiều chỉ nhẹ gật đầu..

- ” Dạ”

Trình Viện nhìn cô như muốn nói gì đó, suy nghĩ một chút lại thôi..Anh lấy áo khoác rời đi...

Y Tịnh cũng không chân chừ ôm đồ vào phòng tắm...

Cô bắt đầu cởi quần áo vắt lên..Vặn vòi nước ấm xối lên thân thể của mình cảm giác thật tuyệt vời..Sữa tắm hòa vào nước trơn mịn thấm ướt hết cơ thể...Khi tinh thần và thể xác đang hưởng thụ từng dòng nước ấm..

Bất ngờ cả căn nhà chìm vào bóng tối..

- ” Cúp điện sao?”

Y Tịnh hốt hoảng miệng lẩm bẫm..dòng nước ấm chuyển thành dòng nước lạnh buốt..

Cô nhanh chóng tắm sạch những bọt xà phòng trên người mình...Mặc nhanh đồ vào..

Cửa phòng tắm mở ra, không một ánh sáng, Y Tịnh đưa hai tay ra phía trước mò mẫm không cẩn thận va mạnh vào tủ ngay đầu giường...

- ” A...”

Râm..

Hình như là chiếc đồng hồ rơi xuống, âm thanh đồ vật rơi hòa vào tiếng chiếc tủ bị cô va vào,tạo thành tiếng động lớn trong không gian tối om lại êm lạng đến đáng sợ này...Y Tĩnh đau đến trợn mắt hít hà..

Muốn tìm điện thoại nhưng không thấy đâu..Trong bóng tối thính giác vô cùng rõ ràng , lúc nà cô lại nghe tiếng người đi khá rõ..

Là ai?..

Trịnh Viện sao? không đúng anh đã ra khỏi nhà rồi mà..Trời ạ! Trái tim Y Tĩnh vốn rất nhất gan, chẳng lẽ là trộm?

Với suy nghĩ tự hù dọa chính mình của cô..

Tim Y Tĩnh đập thình thịch, mắt tráo tráo nhìn vào cánh cửa phòng, toàn thân run rẩy không thể khống chế..

Chương 7

Bóng Tối Mập Mờ

Cả thân người Y Tịnh run lên, chưa biết làm sao thì cửa phòng có người mở ra, cô chỉ kịp xoay người cầm chiếc gối đánh tới tấp người bước vào...

- "Á...Buông ra...buông.."

- " Là anh,đừng sợ "

Chiếc gối bị Trịnh Viện ném đi kéo lấy Y Tịnh ôm vào lòng, Y Tịnh thở hổn hển.Cô ngẩng mặt ngơ ngác nhìn anh trong bóng tối...

- " Sao lại là anh..không phải anh đi rồi sao?"

Khi anh chạy ra khỏi khu phố, cũng là lúc cả khu chung cư chìm trong bóng tối..Anh sợ cô ở nhà một mình sẽ hoảng sợ nên mới quay về...Bất quá bây giờ anh lại không có thời gian để giải thích vì tâm trí anh bây giờ đặt vào một chuyện khác..

Cả cơ thể mềm mại của Y Tịnh được bao trọn trong ngực Trịnh Viện nên lúc này anh cảm nhận rất rõ những đường cong lồi lõm mềm mại của cô đang không ngừng ma sát trên người anh...

Trong bóng đêm tối, Y Tịnh cố gắng nhìn vào mắt anh, cảm nhận hơi thở anh nóng hổi phả vào mặt cô, lại nghe tiếng nói trầm thấp của anh vang lên...

- " Y Tịnh.Em không mặc áo lót "

- " Hả..em.."

Y Tịnh xấu hổ lấp bắp chẳng biết trả lời sau.Lúc này vội quá cô không nhớ đến áo lót, thường ngày vì ở chung với Trịnh Viện cô luôn mặc tấc tực..

- "Em..em vội nên...nên quên..em.."

Cô lấy tay đẩy anh ra, Trịnh Viện nào cho anh siết chặt cánh tay khiến nơi tròn đầy càng bị đè ép bởi cơ thể anh..

Y Tịnh mặt đỏ bừng..

- " Anh...đừng..đừng mà..."

Hình như lời cô nói Trình Viện không nghe vào, đầu anh chôn vùi vào cổ cô, làn môi mỏng như có như không hôn lên cổ cô..

Cơ thể mềm mại hòa với mùi hương đặc trưng của Y Tĩnh..làn da mát rượi mới vừa tắm xong của cô như đốt hỏa trong người Trình Viện..Anh biết một điều đêm nay anh muốn cô...

- ” Trình Viện..đừng..ừm..”

Cái lưỡi ẩm ướt men theo gáy tai xuống đến mặt cô...Vòng tay nổi đầy gân xanh mạnh mẽ bao lấy cơ thể ngọc ngà của vợ.

Trình Viện nóng nảy hôn lên cái miệng nhỏ đang khán nghị vì quá bất ngờ Y Tĩnh há miệng thở dốc tạo cơ hội cho anh đưa lưỡi vào...Trình Viện hôn môi Y Tĩnh không điều luyện,có phần vụng về, thời đi học quen bạn gái chỉ ngây ngô hôn qua má hoặc phớt lờ lên môi...

Lúc đó anh không có cảm giác mãnh liệt gì nhiều với mấy chuyện nam nữ...

Thế mà bây giờ đứng trước Y Tĩnh, hóc môn nam tính của anh luôn trỗi dậy một cách mạnh mẽ ..

Y Tĩnh bị hôn đến tê dại, ai cũng là lính mới, nước miếng không kịp nuốt chảy từ cằm Y Tĩnh xuống cái cổ thon dài của cô..

Trình Viện lần đầu biết được hôn môi sâu như vậy cảm giác thì ra quá tuyệt vời..anh tận tình gặm mút, cái miệng nhỏ mềm mại của vợ một trận, quán quít lấy cái lưỡi nhỏ của cô mút chọt chọt, dường như đang nếm hương vị của cô, hút hết bao nhiêu là nước trong miệng cô cũng không đủ..

- ” Ừm..”

Trình Viện hôn có phần mạnh bạo, còn có chút làm đau cô nhưng lại tạo cảm giác yên lòng cho cô..Y Tĩnh bị hôn đến tê dại, bật lên tiếng nức nở, Trình Viện rất cao, Y Tĩnh chỉ đứng đến vai anh..vì thế lúc này cô phải nhón chân, hai tay nắm lấy cổ áo anh để cho anh tận tình hôn lấy..

Nhưng nụ hôn quá sâu và lâu làm Y Tĩnh không chịu nổi..

- ” Y Tĩnh..anh muốn em”

Trình Viện thở nặng nề, cạ môi mình vào môi Y Tĩnh, tráo trợn nói lên yêu cầu...

Hai mắt Y Tĩnh mơ màng, ai kết hôn điều phải trải qua..Mà đối với Trình Viện cô lại rất yên tâm giao phó cuộc đời mình cho anh..Y Tĩnh ngại ngùng vùi khuôn mặt đỏ ửng của mình vào ngực anh..dáng vẻ đáng yêu của cô làm máu Trình Viện sôi sục anh ôm lấy mặt cô liếm mút, xoay chân hai người va vào nhau và ngã xuống giường..

Trình Viện nhanh nhẹn bế lấy Y Tịnh đặt ngay ngấn, anh hôn lên trán cô, mắt cô mũi cô, lên làn môi bị anh gặm cắn đến sưng bóng... Từng thứ một trên người cô bị anh cỡi từng thứ một.. Rồi tự tay cỡi áo quần mình quăng xuống thảm..

- ” U..”

Thân hình trần trụi sẵn chắc nằm đè lên Y Tịnh.. Da thịt dán lên nhau.. không còn bất cứ thứ gì ngăn cách.. khiến Trình Viện thỏa mãn hừ nhẹ... Tuy chưa làm chuyện này bao giờ, nhưng không ăn thịt heo cũng thấy qua heo chạy...

- ” Ôm anh, đừng sợ “

Anh hôn lên bờ vai cánh tay cô, nắm lấy tay cô đặt lên cổ mình.. Cảm nhận thân thể non nớt không ngừng run rẩy.. Trình Viện mở từng cái lên cái miệng nhỏ an ủi... Môi Trình Viện hôn khắp mặt cô trượt xuống cái cằm trắng nõn tới cái cổ thon dài, lại tới xương quai xanh đẹp đẽ, cuối cùng dứt khoát ngậm lấy nơi vùng tròn mềm mại dùng răng cắn mút. Tay còn phối hợp nhẹ nhàng xoa nắn ngực cô.

- ” Ừm..Trình Viện...u..”

- ” Gọi là ông xã “

Trình Viện tà ác cắn vào điểm hồng, bắt ép Y Tịnh...

- ” Hức..ông..xã..hic.. “

Cảm giác xa lạ không ngừng đánh úp, Y Tịnh ngoan ngoãn nghe lời, hai bàn tay bầu lấy bờ vai anh.. không ngừng ní non..

Trình Viện nở nụ cười, anh tròn người hôn lên môi cô..

- ” Ngoan..mở rộng chân một chút..”

Ngón tay lên vào nơi tư mật của cô, nơi đó đã tràn nước dào dạt, ngón tay mang vết chai của anh thăm hiểm nơi ẩm ướt..

- ” A..không..đừng..”

Y Tịnh non nớt xấu hổ không thôi.. đây là nơi tư mật của phái nữ bị anh đùa cợt khiến cô vừa ngại cảm giác lại khó tả..bắp đùi cứng trắng tách hai chân cô ra, bàn tay vuốt ve ở gò má, đôi môi khẽ cắn nhẹ ở vành tai trắng nõn..

- ” Có thích không bảo bối..hửm?”

- ”(.....)

- ” Em chặt quá.chịu đau một chút”

Cô nóng rực mà chặt chẽ, hoa thịt non nớt bọc lại ngón tay của anh, thật là khó vào trong. Nhưng thân thể cô rất nhạy cảm, theo anh kiên nhẫn trêu đùa, mật dịch tiết ra càng nhiều, trong không khí tràn ngập mùi động tình nhàn nhạt.Đưa tay cầm

dục vọng kích động đến trướng đầu của mình chống đỡ nơi mềm mại của cô, cảm giác mịn màng, khiến cho anh kích động, tìm được lối vào, trực tiếp vào sâu.

- ” A...đau quá...đau...huhu”

Đau đón như xé nát khiến Y Tịnh không nhận được kêu thành tiếng, nước mắt theo khóe chảy xuống tóc...

Trình Viện hít một hơi anh cúi đầu, đôi môi mạnh mẽ chặ môi cô lại, đầu lưỡi linh hoạt nặng nề tiến vào ma sát, cho cô cảm nhận nụ hôn dịu dàng..Cô thật chặt như đòi mạng, đi vào, tầng tầng thật non kia lập tức xông tới, xoắn lẩy, thiếu chút nữa mất thể diện mà phun ra ngoài, anh vội vã ổn định tinh thần, bàn tay ôm hông cô, không để cho cô kẹp chặt như vậy.

- ” Bà xã, ngoan thả lỏng một chút.Nhịn đau một chút..Xin lỗi em..”

Y Tịnh hít mũi nghe tiếng bà xã từ anh trong cơn đau lại thấy ngọt ngào nghe lời thả lỏng thân thể..

Trình Viện từ từ cử động, ôm lẩy mông tròn, bắt đầu va chạm nhưng mà từ từ theo động tác của anh, một loại khoái cảm bắt đầu lan ra sau lại cuốn lẩy nhân chìm cô như thác lũ..

“Tách”

Lúc này đèn được mở sáng, điện có lại...

Y Tịnh xấu hổ lấy tay che mặt.Sao lại có điện trong lúc này chứ..

Trình Viện kéo tay cô xuống..cười cười..

- ” Xấu hổ sao..?”

Cả cơ thể trần trụi của cô dưới ánh đèn như phát sáng..Khuôn mặt ửng hồng mồ hôi ửng hiện trên mặt, mái tóc đen rối tung, vài cọng tóc còn dán vào khuôn mặt đỏ bừng của cô..da thịt bóng loáng trắng nõn còn lấm tấm dấu hôn của anh..

Lúc này cô xinh đẹp chết người..lại nhìn xuống nơi hai người kết hợp máu Trình Viện sôi sục..

- ” Rất đẹp..”

Anh râm rì ôm lấy cô bắt đầu va chạm.Y Tịnh quên đi xấu hổ ôm lấy anh khàn giọng rên rì...

- ” A...ư...ư...á...hức...”

Anh ra vào ngày càng quá mạnh, cô tột cùng thét lên lần nữa, nức nở, thân thể cong lên, ôm thật chặt lấy bả vai bền chắc của anh, móng tay trong suốt khảm sâu vào lưng anh thành những vết dài màu đỏ.

Không biết đã trải qua bao lâu, cũng không biết chính mình bị đẩy lên cao rồi kéo xuống như vậy bao nhiêu lần, rút cục anh hung hăng đi sâu vào, anh toàn thân cứng đờ phía trên cô, hơi thở thô gấp, chống đỡ ở nơi sâu nhất của cô. Cô cảm giác được một chất nóng mạnh mẽ bắn đầy vào trong cơ thể, sau đó gân cốt mềm yếu, toàn thân vô lực.

Thì ra là, đây chính là thân mật giữa vợ chồng..thật khó thốt lên lời một loại cảm giác thỏa mãn lạ lẫm lại tràn đầy trái tim.

Hôn lên khuôn mặt xinh đẹp ướt đẫm mồ hôi...Trình Viện nở nụ cười thỏa mãn..

- ” Bảo bối..dễ chịu không? “

Y Tịnh lấy tay che mặt, bắt cô trả lời như thế nào..

Trình Viện kéo lấy tay cô bật cười thành tiếng, hôn lấy hôn để lên khuôn mặt xấu hổ của vợ..gối tay má áp vai kề, thân thể gắn chặt hòa quyện vào nhau..

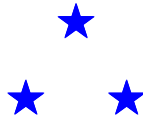
Trái tim người đàn ông cũng hòa thành nước..

Lại thấy mình thật ngốc vì phí phạm một tháng trước đó..Lại nghĩ không sao..

Anh còn cả một đời để bù đắp cho vợ của mình..

Chương 8

Buổi Sáng Bị Phá Rối

Reng...reng...reng...

Tiếng chuông cửa in ỏi, đánh thức hai con người đang ôm nhau ngủ say sưa trên giường..

- ” Ai đến...ai đến...ui...”

Y Tịnh trong giấc ngủ bị tiếng chuông cửa làm cho hoảng hốt, cô chui ra từ trong lòng Trình Viện về mặt ngơ ngác, động tác quá mạnh làm nơi đó đau buốt..

- ” Để anh ra xem...Đau lắm à..?”

Trình Viện nhú mày ôm cô vào xem xét sắc mặt đau đớn của vợ..Anh dĩ nhiên phát hiện cô đau ở đâu, cả khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng...

- ” Em không sao...Anh xuống xem ai đến đi”

Y Tịnh gượng gạo lắc đầu, bảo cô trả lời thế nào..

Biết mình đêm qua không tốt, Trình Viện hôn lên cái trán đang nhú lại của vợ, lộ ra sự dịu dàng rõ ràng...

- ” Em cứ ngủ tiếp đi”

Rồi mặc đại chiếc quần dài, khoe thân trần sần chắc xuống lầu..

Chuông cửa không ngừng reo lên..Trình Viện mặt mày cau có..

- ” Ra đây in ỏi chết đi được..Mẹ..sao lại đến đây “

- ” Con còn hỏi nữa, làm gì mà mẹ gọi điện thoại cho hai đứa không được.Làm mẹ sốt ruột muốn chết đây..”

- ” (.....)

Phúc Nhã mặt mày nặng nề đẩy Trình Viện ra, hậm hực đi vào trong..

Trình Viện nghiêng người cho mẹ mình vào..

Đóng cửa rồi tiến lại ngồi vào sofa..hờ hững trả lời..

- ” Mẹ gọi có chuyện gì?”

- ” Tiểu Tịnh đâu?”

Phúc Nhã nhìn dáo dác nhà vẫn không thấy bóng dáng con dâu của bà..

- ” Cô ấy trên lầu “

Nghĩ đến cô vợ nhỏ của mình, ánh mắt Trình Viện ánh lên vẻ dịu dàng, điều đó làm sao qua mắt được Phúc Nhã.

Bà ngồi xuống sofa ghế đối diện chăm chú quan sát Trình Viện..

Ngực trần, khuôn mặt còn ngái ngủ, bộ dáng lờ lững như vừa mới bị réo dậy..Giờ này đã hơn mười giờ trưa..Y Tịnh còn ở trên lầu làm gì, ngủ sao?

..Đứa bé này đâu phải thích nằm nường...

Phúc Nhã nheo đôi mắt..Bà không nói không rằng đi vào nhà bếp..

Hừm! bếp núc lạnh tạnh..

Ánh mắt người mẹ chồng nào đó lóe lên tia sáng lạ lùng, bà quay lại chỗ ngồi miệng cười toe toét..

Trình Viện ngã người ra sau nhìn mẹ mình đến khó hiểu..

- ” Mẹ sao thế?”

Làm gì mà vui như tết vậy?

- ” Hai đứa..ừm có phải không?”

Trình Viện là trinh sát vốn rất nhạy bén, nhưng lúc này đã bị Trình Phu Nhân làm cho mù mịt, cau mày khó hiểu..

- ” Ý mẹ là sao?”

Mới sáng đã đến không đúng lúc giờ còn tỏ ra khó hiểu..

- ” Thằng ngốc này.Sao con có thể leo lên cái chức Trưởng Phòng hay vậy..Ý mẹ là con đã “ ăn “ con bé rồi đúng không?”

Mẹ con cần gì phải hoa mỹ cứ nói thẳng mọi chuyện dễ hiểu hơn..

Hiểu chưa? Dĩ nhiên đã hiểu, không hiểu nữa có lẽ anh là đồ ngốc rồi..

Trình Viện sờ mũi ho nhẹ..

- ” Chẳng phải đúng ý mẹ sao?”

- ” Haha..đúng là con trai mẹ giỏi thật..Nhanh gọn lẹ...haha “

Trình phu nhân cười sảng khoái..Đứa nhỏ Y Tịnh này thật bản lĩnh nha, chỉ thời gian ngắn đã khiến đứa con trai đầu gối này của bà có thể thông nảo nhanh chóng...

Hay quá! bà sắp có cháu bông bé rồi..

- ” Mẹ..Con xin lỗi..Con trong phòng tắm, không biết mẹ đến “

Y Tịnh lúc này từ trên cầu thang đi xuống, gặp Phúc Nhã có chút không được tự nhiên cười gượng..bàn tay nhỏ nắm lấy nhau, khuôn mặt ửng hồng..

Trên người là bộ đồ thoải mái mặc ở nhà màu hồng nhạt nhìn cô rất thanh thuần và đáng yêu...

Trình Viện, từ lúc Y Tịnh xuất hiện anh nhìn không rời mắt..

Phúc Nhã liếc nhìn con trai khinh thường, mới ngày nào còn trốn tránh như chuột tránh mèo...Thế mà bây giờ nhìn con gái nhà người ta say mê không lối về..Hừ..

- ” Không sao..mẹ mới đến, lại đây ngồi nào”

Quan sát một chút sẽ thấy dáng đi không được tự nhiên của Y Tịnh..Lòng Phúc Nhã càng vô vàng chắc chắn..

Y Tịnh đi qua ngồi xuống kế bên mẹ chồng, đôi mắt to tròn ướt át tránh né ánh mắt nóng bỏng người đàn ông đối diện..

- ” Ngày..Mẹ đến tìm hai đứa.Cuối tuần này là ngày giỗ của Ông nội con.Hai đứa đừng quên đấy..”

Ồ! Thì ra là vậy...

Y Tịnh có chút lo lắng, không phải lúc đó rất đông khách mời hay sao..Cô không hợp với những nơi như vậy.Nhất là nơi hào môn như Trình gia..

Cả Phúc Nhã và Trình Viện đều nhìn ra sự lo lắng trong mắt cô..Phúc Nhã nắm tay Y Tịnh trấn an..

- ” Thường thì ngày giỗ của Ông Trình Viện chỉ có dòng họ của Trình Gia..Không có mời khách..Con đừng quá lo lắng “

Y Tịnh nghe thế chưa kịp nhẹ nhõm lại nghe Trình Viện lên tiếng.

- ” Đừng cho ai đến là tốt nhất “

Ồn ào, Rắc rối...

Biết Phúc Nhã vì trấn an vợ của mình mới không nói thật..Chứ phía bên nội của anh toàn những kẻ khinh người..Nhìn người bằng ánh nửa cìn mắt..

Nếu lần này ai dám động đến vợ anh..Anh quyết sẽ chẳng nhân nhượng..

Phúc Nhã lườm lấy con trai..trách mắng..

- ” Những lời này, để ba con nghe sẽ không hay đâu”

Dù sao cũng là chảy chung một dòng máu..thật là khó xử..

Trình Viện càng nghĩ càng ghét bỏ, hừ mũi quay mặt chỗ khác.

Phúc Nhã hiểu được suy nghĩ của con trai bà nắm lấy tay Y Tịnh vẻ mặt không giấu nổi lo lắng..Kiên định nói thêm..

- ” Con đừng quên Y Tịnh ngoài là vợ con thì là con dâu của ba mẹ..”

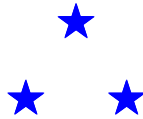
Đã là con dâu do chính ta bà hỏi cưới hẳn hoi..Bà sẽ không để ai ức hiếp con dâu mình...

Trình Viện nhìn mẹ mình không nói nữa.

Bất quá trong suy nghĩ của anh Y Tịnh là vợ anh bảo vệ cô là trách nhiệm của anh không phải của ai khác..

Chương 9

Sum Hạp Gia Đình

Sáng sớm Trình Viện đã bị Y Tịnh kéo dậy..

Y Tịnh vì chuyện họp mặt gia đình ngày hôm nay mà lo lắng không yên.

Thay xong quần áo Trình Viện xuống lầu thấy Y Tịnh đang ngồi ngẩng người đợi anh trên sofa..

Trình Viện bước đến ngồi bên cạnh kéo cô vào lòng, hôn lên má cô..

- ” Đang lo lắng à”

Y Tịnh cắn cắn môi ngẩng khuôn mặt nhỏ nhắn nhìn anh, thật thà gật đầu..Trình Viện nheo má cô cười nhẹ..

- ” Ngốc quá..Em là vợ anh.Nghĩ đến anh là được, những người khác không quan trọng..”

Sống với anh cả đời..Đâu phải sống với bọn họ..

Y Tịnh mở to mắt nhìn anh, lời bá đạo như vậy mà anh nói nghe dễ dàng thế sao..

Nhưng nghe cũng có lý nhĩ..Y Tịnh cười tủm tỉm cào cào lòng bàn tay anh, làm Trình Viện ngứa ngái..

- ” Không phải ông bà ta có câu..Thương ai, thương cả đường đi hay sao?”

Trình Viện nheo mắt nhìn cô, anh gật đầu rất đồng ý..

- ” Ý em nói tính tình anh có xấu ra sao.Em cũng chấp nhận đấy à..Cám ơn...”

- ” Anh..anh đổi trắng thành đen “

Bóp méo ý tứ của cô, người đàn ông xấu tính này...

Bây giờ cô hết sợ anh rồi nhé..Với bọn họ quan hệ phát triển rất tự nhiên..Còn quá sớm để nhận định là tình yêu nhưng cảm giác bên nhau lại rất là hòa hợp..

Trình Viện đề cô xuống sofa hôn lên cái miệng nhỏ..

- ” Ý em là vậy mà..Anh hiểu rồi..”

- ” Không...không phải..á..nhột nhột
..haha...đừng...ừm...”

Trình Viện bịt miệng cô lại bằng nụ hôn sâu không cho cô phản bác, tay cù lét ngay eo Y Tịnh làm cô nhột nhạt hết ằm lên...

Hai người mới sáng đã in ỏi cả gian phòng..

Xém tý nữa còn trễ giờ đến Trình Gia..

Vì là dâu trưởng Y Tịnh phải có mặt sớm mới phải phép..

Tuyệt nhiên Phúc Nhã không cho cô xuống bếp..Bắt cô bên cạnh bà kè kè làm Trình Viện không vui nhứt mặt lại bị Tham Muu Trưởng ra lệnh lên phòng đánh cờ cùng ông..

Đúng như mẹ chồng cô nói, chỉ là buổi họp mặt gia đình không hơn không kém..

Trình Khiêm có hai người em, một trai một gái..Gia đình chỉ mình ông theo chính trị, em trai ông làm kinh doanh.Còn em gái sau khi lấy chồng qua Mỹ định cư..

Trên chiếc bàn dài rộng lớn, các món ăn đều được bày trí đẹp mắt được dọn ra..

Trình Khiêm ngồi vị trí chính giữa, thong thả trò chuyện cùng em trai, chính là Trình Quân, ông ta có một đứa con trai tên là Trình Khang chạc tuổi Trình Viện đã kết hôn..

Dĩ nhiên hôm nay cả gia đình cùng có mặt..

Thúy Hoa vợ của Trình Quân liếc mắt nhìn Y Tịnh ngồi đối diện đây vẻ xem thường..Nhìn con dâu mình gia thế hiể hách ai lại đem đứa quê mùa này về làm dâu..Còn tỏ ra cung chịu, thật là không hiểu nổi...

Trình Viện không thích nói chuyện cũng chỉ ngồi bên cạnh Y Tịnh, gấp thức ăn cho cô..

Kiều Hân xuất thân là thiên kim tiểu thư, hôn nhân của cô ta và Trình Khang là liên hôn..Tuy Trình Khang làm bác sĩ,nhưng gia đình anh ta là kinh doanh..

Nhìn người để kết bạn, theo lối của mẹ chồng cô ta chỉ nhìn qua gia thế..Nên lúc này Kiều Hân rất không vui về gì khi bị ép ngồi chung với Y Tịnh..

Mà nhìn Trình Viện âm trầm lạnh lùng thế kia còn biết săn sóc gấp thức ăn cho vợ..

Thế mà nhìn chồng mình mà xem, như một khúc gỗ chỉ biết im lặng ngồi bên..

Ánh mắt cô ta lóe lên nở nụ cười, nhìn Y Tịnh..

- ” Chị dâu à..Chị muốn ăn Vi Cá này không em gấp cho...”

Mọi người đều bất ngờ nhìn Kiều Vân..

Y Tịnh cũng rất bất ngờ, cười nhẹ lắc đầu nhìn trong chén mình còn thức ăn Trình Viện gấp đầy, khó xử trả lời..

- ” Cám ơn em...Thức ăn còn nhiều quá “

- ” À..Những món vi cá rất có ích cho sức khỏe..Ở đây muốn ăn lúc nào cũng được..

Chắc là ở nơi chị ở rất hiếm được ăn nhỉ?”

Ngung nhai thức ăn Trình Viện cau mày nhìn Kiều Vân..

- ” Em lo ăn đi..Ăn nói kiểu gì thế?”

Nhìn sắc mặt không vui của Trình Viện, Trình Khang quay sang nhíu mày nhìn vợ mình...

- ” Vợ con nói có gì sai đâu.Nó chỉ ăn ngay nói thẳng thôi mà..”

Thúy Hoa bênh lấy con dâu...

Trình Viện bỏ đũa xuống, không khí có chút căng thẳng, Trình Quân không vui nhìn vợ va con dâu, muốn lên tiếng giải hòa...

Lại nghe Y Tịnh lên tiếng..Cô đặt tay mình lên bàn tay Trình Viện, ngón cái còn dịu dàng xoa lấy tay anh, đôi mắt trong trẻo nhìn những món ăn trên bàn..lại ngẩng mặt nhìn Thúy Hoa..

- ” Thím và em dâu nói rất đúng.Những món ăn này với con rất lạ lẫm.Con sẽ ăn nhiều vào ạ..Cám ơn em dâu đã quan tâm “

Câu cuối quay sang mỉm cười ngọt ngào nhìn Kiều Hân..

Cô ta khó hiểu nhìn Y Tịnh, đúng là đạo đức giả mà châm chọc thế mà không giận..Còn tỏ ra thoải mái..Phải nói tuy Y Tịnh là ở nông thôn nhưng cách nói chuyện lời lẽ lại rất sắc bén là người có học thức không dễ xem thường..

Trình Viện quay sang nhìn vợ, tuy âm ức không muốn ai động chạm vào cô..Nhưng cô gái của anh rất bản lĩnh biết lấy nhu chế cương, chuyện lớn hóa chuyện nhỏ..

Không muốn vì chuyện nhỏ nhất để anh và ba mẹ chồng phải phiền lòng...

Thúy Hoa cười nhạt gấp một chút thức ăn bỏ vào miệng..

- ” Vậy hãy tập tành cuộc sống nơi đây đi..

Con rất có phúc đấy..Được vào Trình Gia làm dâu...Tuy Thím biết chân chất như con muốn một bước thay đổi rất khó..Haha..

em chỉ là quan tâm con bé..Chị dâu đừng nghĩ sai về em nhé..”

Bà ta vừa nói vừa cười, rất ư là quan tâm Y Tịnh..

Y Tịnh nhẹ lắc đầu nhìn Trình Viện ý bảo anh đừng quan tâm..Thế nhưng lúc này Phúc Nhã lại lên tiếng, bà vuốt tay Y Tịnh cười nói..

- ” Vậy là thím không biết rồi..Chắc là Chú ba đây không nói Thím biết..Mẹ chồng chúng ta ngày xưa cũng xuất thân ở nông thôn.Vốn là cô y tá nhỏ chuyên chăm sóc cho quân đoàn quân chủng mới gặp ba chúng ta đấy..Nếu bây giờ mẹ còn sống chắc rất thích Y Tịnh..

Vì mẹ vốn thích những cô gái chân thành mà giỏi giang như Y Tịnh nhà tôi..”

Một câu nói nhẹ tênh lại làm Thúy Hoa xanh mặt..Còn Trình Quân cảm thấy xấu hổ..

Ý Phúc Nhã rất dễ hiểu..Cùng chung xuất thân nghèo khó nếu chê bai Y Tịnh không khác gì chê bai mẹ chồng bà ta chính là nữ chủ nhân của Trình Gia..

Trình Viện nhếch môi khinh thường, khi quay sang lại bắt gặp ánh mắt Trình Khang đang nhìn Y Tịnh chăm chú..

Trình Khang phát hiện ra sự thất thố của mình..Anh ta vội vàng né tránh ánh mắt của Trình Viện.

Từ đầu đến cuối Trình Khiêm đều im lặng, ông không nói gì..Nhưng vẻ trầm ngâm của ông làm Trình Quân bất an..

- ” Ui..em về trễ..xin lỗi nhé.”

Một tiếng nói hào sảng từ phía ngoài bước vào là một phụ nữ tầm bốn mươi, phong thái sang trọng xinh đẹp, khuôn mặt nở nụ cười tươi rói..

- ” Cô út..Sao giờ mới về”

Thúy Hoa là người lên tiếng, xởi lởi đứng dậy kéo tay Trình Tâm, lại phát hiện phía sau Trình Tâm còn có một cô gái đi chung, rất xinh đẹp.

- ” Anh hai, chị hai...Anh ba, chị ba..”

Lại nắm tay cô gái phía sau kéo đến, há mắt nhìn Trình Viện..

- ” Trình Viện xem cô út dắt ai về nè...”

Trình Viện ngẩng mặt nhìn, ánh mắt thoáng qua vẻ bất ngờ.Rất nhanh trở lại bình thường..

- ” Sao hai người lại đi chung “

Như hỏi cho có hỏi cũng không mặn mà gì..

Trình Tâm liếc xéo đưa cháu trai vô tâm..

- ” Cùng ngồi chung chuyến bay.May có Tuyết Nhi làm bạn, thời gian mới trôi nhanh.Con bé biết hôm nay là đám giỗ ông của con.Nên muốn đốt thắp nén hương..Rồi thăm gia đình..

Thật là đưa nhỏ hiểu chuyện mà “

- ” Tuyết Nhi sao..Con khác quá, một chút nữa là bác nhìn không ra rồi..”

Phúc Nhã nhú mày nhìn cô gái bên cạnh Trình Tâm ánh mắt đang nhìn Trình Viện chăm chú..

- ” Dạ chào bác trai, bác gái..Chào cả nhà..

Hôm nay con đến hình như không tiện “

- ” Đã đến là khách sao lại không tiện..

ngồi..ngồi thôi..Ui đây là cháu dâu à..”

Trình Tâm kéo lấy tay Tuyết Nhi ngồi xuống, lại nhìn cô gái nhỏ gật đầu nhìn bà đang ngồi bên cạnh Trình Viện, lại nhớ đã gặp trong lễ cưới..Bà cười hờ hờ nhìn Y Tịnh..lại quay sang đánh lên tay Trình Viện..

- ” Ui một đứa xấu tính như con sao lại lấy được cô vợ đáng yêu như thế này chứ “

Nhìn vẻ non nớt của cô gái nhỏ, Trình Tâm rất có cảm tình..Lại thiết nghĩ đưa cháu trai tính khí âm trầm này rất hợp với cô bé xinh đẹp chằm phương kia..

- ” Xin chào.Em là vợ Trình Viện à.Chị là bạn học cũ của anh ấy “

Tuyết Nhi ngọt ngào nhìn Y Tịnh bắt chuyện, lại quay sang Trình Viện..

- ” Anh thật là, kết hôn cũng không mời em..Quên em rồi sao.. “

Trình Viện nhú nhú mày nhìn cô ta..lời nói Tuyết Nhi mang chút hờn giận lại như đùa giỡn..

Y Tịnh im lặng không nói gì...

Phúc Nhã đưa mắt nhìn Tuyết Nhi, cười nói..

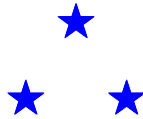
- ” Con đừng trách nó..Tối ngày chỉ biết ôm vợ.Cả bác nó còn không ngó đến thì nhớ đến ai..Thôi ăn thôi, để đồ ăn nguội không tốt “

Nụ cười Tuyết Nhi cứng ngắt, liếc nhẹ Trình Viện, nhưng anh lại đang gấp thức ăn cho Y Tịnh, quay sang nói gì với vợ của mình..

Buổi xum họp nhờ có Trình Tâm không khí huyền não vui vẻ hẳn..

Chương 10

Hương Tuàn Trăng Mật

Trong không gian ấm áp..Y Tịnh mặc chiếc tạp dề màu hồng đáng yêu..Thành thực nấu ăn..Hương vị thức ăn lan tỏa cả gian bếp, ngửi vào thật khiến người ta thèm thuồng..

Sắp các món ăn lên bàn..Y Tịnh lau tay mỉm cười thỏa mãn với thành quả của chính mình...

Ánh mắt to tròn hướng lên lâu, cởi bỏ tạp dề tiến lên phòng làm việc tìm Trình Viện..

Cô gõ cửa hai tiếng, hé mở cánh cửa.Bắt gặp anh ngồi sau bàn làm việc.

- ” Ăn cơm thôi anh “

- ” Vào đây “

Trình Viện ngẩng đầu nhìn cô bước vào,còn mấy bước nữa mới đến cạnh anh..

Đã bị Trình Viện kéo lấy ôm vào lòng, đặt cô lên đùi hôn vào má cô một cái thật kêu..

- ” Đẹp không?”

Nhìn theo mắt anh, trên màn hình là hình ảnh khung cảnh đậm chất Nhật Bản..

- ” Rất đẹp..Rất bình yên “

Y Tịnh thích thú nhìn không rời mắt..

Khuôn mặt nhỏ nhắn bị ánh sáng máy tính chiếu rọi, sáng bừng lên đường nét thanh tú..Trình Viện xoay mặt cô lại ngậm lấy môi cô miết nhẹ thì ào..

- ” Mai chúng ta sẽ xuất phát”

Y Tịnh vội vàng đẩy anh ra, hai mắt mở to lấp lánh..

- ” Ý anh nói..Chúng ta sẽ đi Nhật Bản sao?”

Anh không vui kéo lấy tay cô đang ngăn cách ở ngực mình, kéo sát cô vào lòng, hơi thở nam tính phun lên mặt Y Tịnh..

- ” Ừ.Hưởng tuần trăng mật muộn..Đợi khi nào anh nghỉ phép dài hạn sẽ đưa em đi Châu Âu..”

Như dòng nước ấm chảy qua tim.Y Tĩnh mỉm cười tủm tỉm, rồi lại nhớ ra chuyện gì níu lấy vai anh, ngây thơ nhỏ giọng..

- ” Đây..đây là lần đầu tiên em được đi nước ngoài đấy..Còn có đi máy bay nữa “

Ánh mắt trong trẻo không giấu nổi thích thú..Cô rất dễ dàng hài lòng với tất cả mọi thứ..Chỉ là một chuyến đi ngắn hạn đã làm cô vui vẻ đến thế sao..

Lại nghĩ trong quá khứ bão bồi của anh đã phải sống những ngày tháng như thế nào..

Thiếu thốn, cơ cực ra sao..Làm tim Trịnh Viện nhói lên..anh ôm lấy mặt cô hai ngón tay cái xoa nhẹ phần má trắng mịn.Ôn tồn yêu thương..

- ” Sau này chỉ cần em thích đi đâu.Anh sẽ đưa em đi..”

Hai mắt Y Tĩnh chớp máy ánh nước cô cụng trán mình vào trán anh nhắm mắt lại thả thả tự đáy lòng..

- ” Anh thật tốt “

Trình Viện không trả lời mút lấy môi cô, dịu dàng hôn lấy...

Vợ anh thật ngốc! Bị bỏ mặc một tháng trời..

Không lời trách móc, oán than..Còn bảo anh thật tốt!..

Sau lại có người ngốc như cô vậy chứ! Thế giới này bây giờ bị vấy đục..Muốn tìm một người con gái đơn thuần không tâm cơ như cô vô cùng khó khăn..

Anh thật sự thua rồi..Từng chút bị cô ngốc này đánh bại..

Nói là làm, qua ngày hôm sau hai người tay trong tay lên máy bay..Phúc Nhã không ngờ đứa con trai đầu gối của mình cũng có lúc suy nghĩ hay ho được đến như vậy...

Bà còn khoa trương đến mức bảo hai người đi càng lâu, càng tốt..Còn kể vào tai Trình Viện nói nhỏ..Làm sao qua chuyến hưởng tuần trăng mật này bà có cháu bông là được..

Y Tĩnh lần đầu đi máy bay, cô lại bị say máy bay..Đầu óc choáng váng, mặt mày tái mét, bao tử từng cơ quặng lên..Làm Trình Viện lo lắng chỉ biết ôm cô vào lòng, vuốt lấy lưng cho cô dễ chịu..Hai chân mày anh cau lại nhìn khuôn mặt tái mét của vợ mà đau lòng gần chết...

May là Nhật Bản cũng gần, đến gần trưa thì đến nơi..Nơi họ đến là đảo Kyushu Nhật Bản, thuộc thành phố Beppu..

Trình Viện không thuê khách sạn mà nghỉ dưỡng tại một Ryokan. Ryokan là những quán trọ truyền thống của Nhật Bản.

Tại đây, bọn họ sẽ được nghỉ ngơi trong những căn phòng được trang trí đậm chất Nhật, người phục vụ mặc kimono. Khu nghỉ dưỡng gần gũi với thiên nhiên, núi đồi hùng vĩ, những làn nước nước nóng nghi ngút như chốn tiên bồng...Họ cũng sẽ được phục vụ một bữa ăn sáng và tối theo phong cách truyền thống, tuy nhiên giá cả không bèo chút nào.

Khi ở trên xe Y Tịnh đã khỏe lại, cầm đặt trên cạnh cửa sổ nhìn ra đường xá xinh đẹp mà lạ lẫm, làn môi hơi tái lại nở nụ cười thích thú, ánh mắt to tròn hết nhìn trái lại nhìn phải..

Trình Viện buồn cười ôm vợ từ phía sau, cắn nhẹ vành tai trắng nõn của cô trêu chọc..

- ” Thích vậy sao?”

Y Tịnh xoay mặt nhìn anh, híp mắt cười tươi..

- ” Hơn cả thích..”

- ” Chờ một chút nữa em sẽ thích hơn “

Đúng là như lời anh nói..Xe queo vào khu nghỉ dưỡng..

Y Tịnh được anh nắm tay xuống xe mà cứ ngỡ mình lạc vào tiên giới, nhà nghỉ truyền thống làm bằng gỗ nâu tiện nghi, xinh xắn, suối nước nóng tạo một tâm nhìn tuyệt đẹp hướng núi với một rừng cây tuyết tùng Nhật Bản bao quanh.Khắp đường trồng rất nhiều cây tử đằng, dọc đường đi trải đầy sỏi trắng..Bên ngoài đều bao bọc bởi những con suối có ghềnh đá hình thù kì quái tạo ra không gian tuyệt đẹp.

Ngập tràn trong mũi là mùi hương có hoa cỏ thiên nhiên cho ta cảm giác thư thái lạ kì...

Theo tập tục và nội quy nơi đây..Hai người trước hết tắm rửa sạch sẽ đều phải thay trang phục Kimono...

Vóc dáng Trình Viện cao lớn, khi mặc trang phục dân tộc của Nhật Bản vào nhìn anh thật là đẹp trai, dáng dấp bảnh bao nam tính bất phàm...

- ” Viện..Anh thấy thế nào?”

Y Tịnh vốn đã xinh đẹp, thanh thuần như nắng sớm, sau khi mặc kimono vào lại càng cực kỳ giống cô gái Nhật Bản đáng yêu, xinh đẹp động lòng người...

Trình Viện bước đến ôm lấy cô, hất mặt ra hiệu cho người phục vụ ra ngoài...

Hôn lên cáo miệng nhỏ đang cười rạng rỡ..

- ” Rất đẹp...Nhưng...”

Anh kéo dài chữ cuối làm Y Tịnh khó hiểu..

Kéo lấy cổ áo anh làm nũng..

- ” Nhưng sao..Anh nói đi “

- ” Tối nay em sẽ đẹp hơn “

Anh nhếch môi nở nụ cười xấu xa..

Y Tịnh đơn thuần cau mày không hiểu...

Hôn lên má cô một cái thật mạnh, nắm lấy tay cô dắt ra ngoài..

- ” Tối nay em sẽ biết “

Tối nay anh sẽ đưa cô đi tắm suối nước nóng.Mà theo luật tắm nơi đó thì không được mặc đồ...

Không phải sẽ đẹp hơn sao..Cũng may anh thuê riêng một chỗ tắm trong Ryokan của anh...

Nên những cảnh đẹp của cô chỉ mình anh chiêm ngưỡng, chỉ nghĩ đến thân thể mềm mại làn da trắng muốt là người lại nóng bùng bùng..

Chap sau có gì???